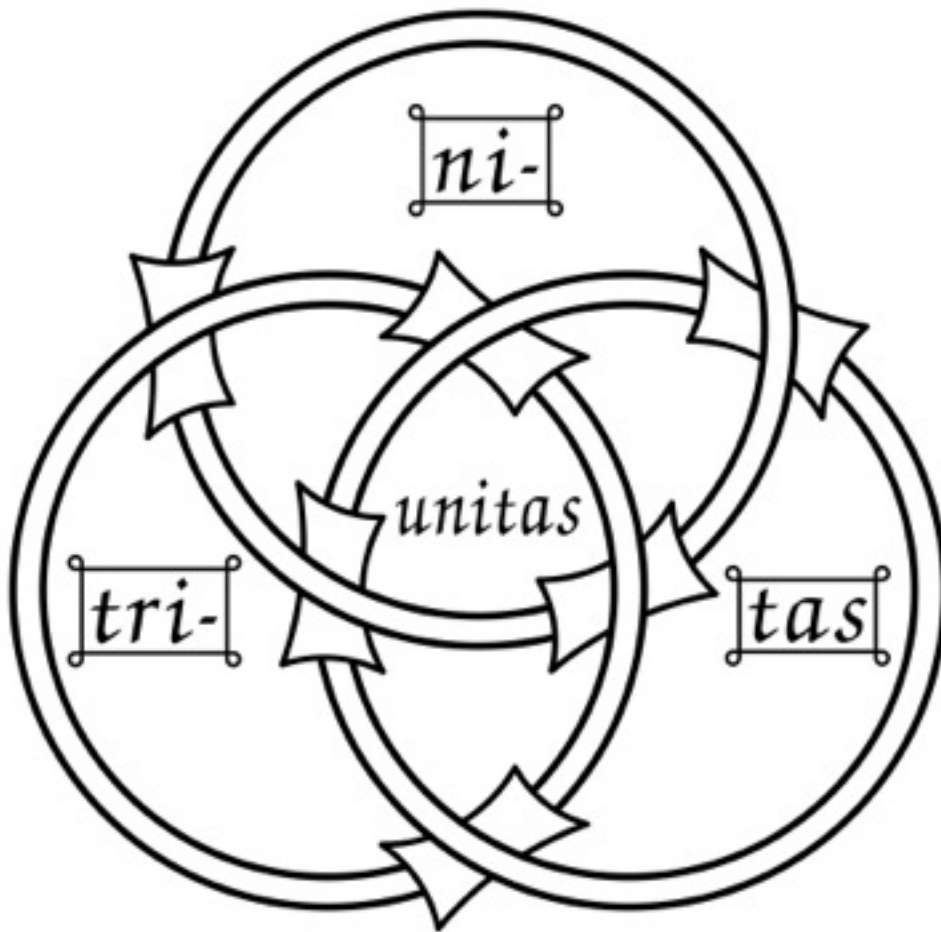

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2014 ÅRG 46

Dessa tre personer är enhet

De borromeiska ringarna har använts för att gestalta treenigheten. Det här ovan är från ett manuskript från 1200-talet, återfunnet i Chartres.

Biskopens spalt

Vi har nu lämnat kyrkoårets stora högtider påsk, Kristi Himmelsfärds dag och Pingst bakom oss, Ja när du läser det här har vi även firat Heliga Trefaldighets dag och Corpus Christi. Det är en tid fylld av djup mystik i vårens tid.

När man går i kyrkans trädgård eller i sin egen, i en park eller i skogen denna ljuvliga försommar, kommer tankarna och frågorna. Hur skapades egentligen världen och vad ville Gud för något med sin skapelse och med människan.

Den vanligaste beskrivningen hur universum blev till är ju Big Bang. En explosion som förvandlade någonting så litet som mindre än ett ägg till det vi idag omfattar i begreppet universum. En makalös expansion som pågår fortfarande. Och ur detta kaos som rådde bildades för ca 4 miljarder år sedan vår planet.

Vad detta en gudomlig kraft eller bara en slump? Frågorna blir många. En slump, i så fall en osannolik tur?

Osannolik - det kan man undra - då man studerar naturen med dess mångfald från fiskar till fåglar, från det minsta lilla däggdjur till människan.

Tankarna och funderingarna har funnits hos mänskligheten i alla tider. Hur skapades världen finns det någon mening med livet och hur blev människan till.

Vi kan läsa i 1:a Mosebok om hur Gud skapade världen på 6 dagar och vilade på den sjunde.

Bibeln är inte en historiebok utan den berättar för oss hur vi ska vara och handla mot våra medmänniskor och den natur vi är satta att förvalta.

Man ska inte läsa bibeln bokstavligen utan försöka att förstå dess grundtanke.

När bibelns skapelseberättelse beskriver att det tog 6 dagar att skapa hela universum och jorden med allt liv så är det inte 24-timmars dagar som avses utan vad det handlar om är den tur och ordning som de olika delarna av skapelsen kom till och ursprunget till att jorden har blivit som den blivit.

De vetenskapliga teorierna om Big Bang, och det expanderande universum och om hur stjärnor och planeterna

skapades och så småningom jorden och livet här på jorden, och bibelns berättelse om att Gud skapade jorden har som jag ser det inget motsatsförhållande till varandra. Utan det är en och samma berättelse fast uttryckta på olika sätt.

Gud skapade människan för att den skulle ta vara på jorden. Så Gud satte människan på jorden för att vårda jorden – att ta hand om jorden. Använda den – ja visst. Men att använda den med ett stort ansvar, och göra jorden till en bättre och bättre plats.

Har vi lyckat med det? Inte på långa vägar, men det finns inom varje människa en strävan mot högre mål.

Vid konfirmationens inledning förklarar biskopen:

”Världen skriker mot sin fullkomning dag efter dag och år efter år, men den är ännu långt ifrån fulländad. Här finns ännu mycket av synd och själviskhet. Här finns ännu många, som icke känner Gud, än mindre de lagar han stiftat. Därför pågår i världen en oavslutad strid mellan gott och ont.”

OFFICIELLT

Vid mässan i S:t Mikael och Alla Änglars kyrka på Pingstdagen den 8 juni 2014 erbjöd Ellen Rastin sig såsom en riddare i Kristi tjänst. Därefter mottog hon konfirmationens sakrament.

Och han manar bl.a. med orden: ”Glöm aldrig, att Gud är kärleken, och låt det därför vara er ständiga omsorg att sprida kärlek omkring er, varthän i livet era vägar än må bära.

På så sätt kommer ni att blåsa liv i den tynande kärlekselden och göra den till en flammande låga av levande eld, i de människors hjärtan, där gnistan ännu glimmar svagt.”

Pax et Bonum

+Sten-Bertil

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2014:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 4 oktober kl. 13.00 i S:t Mikael och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 30 augusti 2014.

Namn på ombud, för församlingar och klerikala synoden, med adressuppgift ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 30 augusti 2014.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Styrelsen

Påskan i S:t Mikael

Påskafton - Eldens Völsignande

Deltagare i koret och vid orgeln

Påskdagen - Völsignelseandakt

Mariaaltaret och Påskljuset

Helgutflykt till Söderköping och Capella Ecumenica

lördag 5 juli - söndag 6 juli.

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en kopia av en medeltida församlingskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

För att ge möjlighet till att träffas och umgås under mer avslappnade former träffas vi redan på lördagen med samling kl 17 (OBS tiden) på Vandrarhemmet Mangelgården i Söderköping. På kvällen ska vi umgås, besöka Söderköpings berömda glasscafé mm. På söndag morgon åker vi med båt ut till Capella Ecumenica för att fira gudstjänst.

Ytterligare upplysningar: Krister Fast 070-677 99 82
Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Övernattning får var och en boka själv.
Följande vandrarhem rekommenderas:
Mangelgårens STF Vandrarhem Skönbergsgatan 48,
614 30 Söderköping.
Telefon: 0121-102 13
E-post: 012110213@telia.com.
Hemsida: www.svenskaturistforeningen.se
Se även www.soderkoping.se

Jag blev Upplyst i Tunnelbanan

Jag åker tunnelbanan från Högdalen till Hötorget för att spela nyckelharpa där. Det är fredagen den 12 december 2003. Jag sitter som vanligt och tittar på folk i vagnen. Jag har mediterat mycket de senaste två månaderna, 4 - 5 timmar per dygn. Jag har även bett till den gudomliga Modern att få del av hennes energi. Jag har bett intensivt till "Självet", att det ska uppenbara sig för mig, inom mig själv.

Vad som händer i tunnelbanevagnen är att jag upplever att jag faller in i mitt eget medvetande fast jag har ögonen öppna, åker jag liksom inåt i mig själv. Jag tillåter mig falla och blir inte rädd. Jag låter det ske, följer med. Medvetandet kollapsar liksom i sig själv.

I nästa sekund vaknar jag upp i en svart inre rymd, där en vit ljuspunkt tänds nere i vänstra hörnet. Denna punkt förstoras snabbt till en strut i högra hörnet av den inre rymden, blir till en guldkimrande rund boll, liksom en apelsin.

Jag ser att den runda bollen öppnat sig inifrån. Jag vet intuitivt att vad jag ser, eller upplever, är Självet. När Självet har öppnat sig, ser jag att inuti bollen eller Självet finns tre saker som ligger inbäddade där. De börjar nu vika upp sig som tre tentakler. De böjer sig ut ur bollen eller Självet och bildar tre spröt strax utanför bollen. Allt detta sker sekundsnabbt och jag sugts in i bollen eller Självet.

När jag kommer in i Självet upplever jag det som ett oändligt medvetande, obegränsat, TYST och STILLA. Det är en överväldigande närvaro och en oändlig frid, som är kompakt och total.

Jag vet intuitivt att jag har kommit fram i min inre andliga resa, men samtidigt blir jag också medveten om den yttre världen. Jag ser genom ögonen att där står Hötorget på en skylt. Jag vet att jag nu är framme i min världsliga resa och skall gå av.

Jag tittar ner på mina ben och upplever att de går i TYSTNADEN och STILLHETEN. Jag tycker det är konstigt att kroppen kan röra sig i denna enorma stillhet.

Kroppen kommer fram till en bänk och sätter ner lådan med nyckelharpan vid sidan om och sig själv på bänken. När kroppen slår sig ner, blir Stillheten och

Tystnaden ännu mer påtaglig. Jag bara sitter där.

Det finns absolut ingenting att göra. Jag sitter i tystnaden och stillheten, kanske i en halvtimme. Tid och rum existerar inte för mig.

Sedan får jag en vag förnimmelse: Om jag skulle spela? Långsamt kom så svaret inom mig: nej, och jag sjönk tillbaka in i tystnaden och stillheten. Varför skall jag göra något? Det finns absolut ingenting att göra!

Efter ytterligare en tid, en halvtimme kanske, fick jag åter förnimmelser: skall jag spela? Nu sträcker sig händerna ner för att ta upp nyckelharpan ur lådan. När jag ser på händerna tycker jag att de ser nya ut. Då händer något märkligt inom Självet eller det medvetande som är "Jag". Långt bak i medvetandet tänds ett nytt medvetande. Ett medvetande i medvetandet.

Det tänds ett bevitnande eller iakttagande medvetande. Jag kan bevittna vad som händer och sker, liksom från två ställen inom samma medvetande. Ett ställe är från grunden och det andra högt ovanifrån.

Jag hade två medvetanden, medvetandenivåer, inom ett och samma medvetande. Två sätt att uppleva fanns samtidigt. Jag tog upp min nyckelharpa. Jag håller den i mina händer samtidigt som jag får en förnimmelse: Kan jag spela på den här? Och då svarade jag liksom inifrån, långsamt: Ja, det kan jag nog.

Då lägger jag harpan i mitt knä och sjunker åter in i stillheten och tystnaden och blir sittande så. Samtidigt händer det något med det andra sättet att se. Det bevitnande medvetandet uppifrån, som jag kallar "Vittnet".

Vittnet kan beskrivas som en kikare genom vilket medvetandet eller Självet tittar ut. Vittnet är det som sitter längst upp och längst bak i medvetandet, det betraktar allt, både inom och utom mig. Detta "vittne" tar liksom ett blixtfoto ner genom kroppen och ut genom ögonen. Jag "ser mig själv", både inifrån och snett uppifrån.

Vittnet ser allt i det inre medvetandet och ut genom ögonen. Det betraktar kroppen sittande med nyckelharpan och stråken, men allt är totalt stilla. Jag sitter i denna stillhet

ytterligare några minuter. Tid och rum existerar inte.

Så börjar jag spela, väldigt tyst och försiktigt. Låten och musiken liksom smyger sig fram, utifrån tystnaden. Det är som om Självet skapar något inom sig själv, för sig själv, genom sig själv och åter till sig själv

När musiken började ta form, spelade jag tystare och tystare, för att till slut komma tillbaka till den totala tystnaden och stillheten, inuti Självet. Jag bevittnar en skapelseprocess, tänker jag. Det är så här en skapelse går till. Från tystnaden, ut i rörelse i form av ljud och tillbaka in i tystnaden och stillheten.

Jag är både den som spelar och den som "bevittnar" processen. Från Vittnets nivå ser det ut som om allting går av sig själv. Det finns inget "Jag" som gör något, utan det är ju Självet inom sig själv som gör allting. Inom och i Självet utspelas skapelseprocessen. Jag sitter åter i stillheten och tystnaden. Hur länge vet jag inte.

Efter ett tag får jag åter förnimmelser, om jag skulle spela? Jag börjar på nytt väldigt tyst och försiktigt och ökar volymen stegvis. Jag blir varse: "här kommer ännu en skapelse" och fortsätter att spela till slutet, då musiken blir tystare och tystare. Till slut sitter jag åter i den totala tystnaden och stillheten.

Jag vilar i mig själv. Jag vilar i "Självet". Jag har inte sett någon människa eller något annat utanför mig, utan förmodligen bara känt varandet inom mig själv, eller i Självet. Nu börjar jag kunna vända uppmärksamheten utåt, ut i den vanliga verkligheten och ser att där finns människor som rör sig runt min kropp.

Jag fortsätter att spela på min nyckelharpa och upplever att det går automatiskt. Jag märker att jag nu stiftar en ny bekantskap. Det är med lycksaligheten. Jag känner den väldigt påtagligt inom mig. Jag upplever att inom mig rör sig lycksaligheten ut från Självet, ut i den svarta rymden och tillbaka till Självet igen, som en cirkelrörelse.

Jag märker också att lycksaligheten automatiskt åker ut från mitt hjärta och till människor i min omgivning, speciellt till dem som kommer fram och slänger pengar i min nyckelharpslåda.

Forts. sid 5

Jag blev upplyst . . .

Forts från sid 4

De får som tack en rejäl dos av lycksalighet av mig, eller rättare sagt av Självvet som ligger vaket och öppet inom mig.

Från Vittnets perspektiv sker detta automatiskt. Jag gör absolut ingenting, utan bara betraktar händelseförloppet.

Efter en stund märker jag att lycksaligheten finns i min uppmärksamhet och går ut genom mina ögon. De som kommer inom en radie av 5-6 meter från mig får automatiskt en dos av sällheten.

Det märks tydligt att de känner den. En del ler med hela ansiktet. Jag märker att de flesta blir djupt gripna. De verkar så lyckliga. Vi tycks alla flyta i ett hav av lycksalighet.

Nu stiftar jag åter en ny bekantskap. Det är intuitionen och intellektet som börjar göra sig märkbart. Jag börjar analysera det som jag upplever och ifrågasätta det. Jag får en orolig förmimelse och börjar tvivla på allt jag upplever: jag måste nog prata med någon om det här. Det verkar för otroligt för att vara sant.

Då kommer jag att tänka på en av mina bästa kompisar, som är väl bevandrad i andliga ting. Jag ringer Stig, tänker jag. Då får jag automatiskt upp ett svar inom mig: Han är i närheten. Va bra, tänker jag och tar upp mobiltelefonen lite fumligt och får iväg ett samtal till honom.

"Hej Stig, det är något som händer här. Det händer något med mig. Jag är osäker på vad det är. Kan du komma?"

"Var är du?", undrar han.

"Jag sitter på tunnelbanestationen Hötorget och spelar nyckelharpa."

"Ta tåget in mot stan, sitt i den bakersta vagnen och åk till Hötorget. Jag sitter på en bänk där. Du kan inte missa mig."

"Jag och Marion kommer med detsamma", svarar han.

De kom inom fem minuter. De går arm i arm. Det liksom glittrar om dem där de går. Jag tänker för mig själv, att här kommer Radha och Krishna. Det lyser och glittrar om allt som jag ser utanför min kropp. Det känns härligt. Livet känns fullt och allt är vackert.

De kommer fram och hälsar i hand. Jag svarar att jag sitter och niger, eftersom jag känner mig lite omskakad. De sätter sig på min högra sida, fortfarande arm i arm, och med små underfundiga leenden på sina läppar. Det verkar som om de har förstått allting. De vet vad jag går igenom. De vet liksom hemligheten med hela skapelsen. De vet att de är Gud och att Självvet bor inom dem.

De är min broder och min syster. Vi är alla ett inom samma Själv. Stig kan mycket om Advaita, som är en icke-dualistisk indisk filosofi, där vi bland annat hämtat information:... om du går djup in i Självvet eller det Rena Transcendentala Medvetandet upphör skapelsen att existera. Då kommer du till en punkt inom Självvet, som upplevs som att "ingenting har hänt".

Stig söker ögonkontakt med mig och frågar: "Vad är det som händer?" "Titta i mina ögon!" säger jag. "Det måste synas i dem att någonting har hänt."

De ser på mig med de där underfundiga leendena och tycks ha förstått vad som hänt med mig. Jag spelar ett par låtar och sällheten flödar inom mig.

Efter ett tag föreslår Stig att vi skall gå till ett café som ligger i närheten och

fika tillsammans. De hjälper mig att packa ner nyckelharpan i lådan. Stig bär lådan. Jag reser mig och märker att jag är cirka tre meter lång och har ben som styltor. Det känns underligt att gå i denna konstiga kropp. Kroppen känns ovanligt lätt. Jag lyckas emellertid manövrera ganska bra efter ett tag.

På fiket sitter vi och pratar. Stig till vänster om mig och Marion rakt framför mig. Jag ser in i hennes ögon och ser "Självvet" där och frågar oskyldigt och naivt om hon är "självförverkligad". Det är ju det jag ser. Jag ser att hon är en fri och Uppvaknad Människa. Jag vänder mig till Stig och lyssnar till vad han pratar om. Efter att jag har tittat i hans ögon är det som de förändras och pupillen vidgas och plötsligt ser jag Självvet i hans ögon också.

Men jag märker att jag inte följer med i Stigs dialog. Det går liksom in genom ena örat och ut genom det andra. Jag höjer handen mot Stig och säger: "Ursäkta mig Stig, men jag måste säga det här. Jag hör vad du säger, men jag förstår ingenting. Jag lever här och nu. Det du pratar om kommer från dåtid och du skjuter in det i framtiden.

Jag hänger inte alls med, men prata på du. Jag liksom sitter här och njuter av både min egen närvaro och er samvaro. Stig och Marion skrattar hjärtligt och säger att det inte gör någonting. De säger till mig att bara vara, vilket jag ju är. Jag är i ett tillstånd av enbart "varande" tillsammans med en känsla av sällhet. Klockan börjar närma sig nio på kvällen.

Forts. sid 8

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:
Sesshin i 3 dagar 21/7-25/7.
Sesshin i 4 dagar 28/7-2/8

Upplysningar och anmälan:
Evert Sundien
tfn. 08-332006, 070-6604269

Den helige Franciskus av Assisi

Fortsättning från Communio nr 1, 2014

Franciskus stigmatisering

På Alvernusberget år 1224 blev Franciskus stigmatiserad efter att han först lär ha fått en vision om en korsfäst seraf och medan han försökte finna ut vad det var för mening med denna skall han enligt legenden ha genomborrats av spikhål på händer och fötter samt att det uppstod ett blödande sår i hans sida som om han blivit uppskuren av ett spjut. Såren blödde ofta varför hans tunika alltid var blodig och de sista åren av hans liv var han mycket sjuk. Han led av en svår tuberkulos, blev blind och var allmänt försvagad av de påfrestningarna han utsatt sig för i form av späkning och självförsakelser.

1225, året före sin död, skrev den sjuke och blinde Franciskus "Il Cantico del Sole", "Solsången", som blev den första betydande dikten på italienska. Dikten har även bearbetats till psalmer på svenska. En med namnet Tack, gode Gud, för allt som finns, som i 1986 års psalmbok har nr 23 och en i Herren Lever, år 1977 nr 801 med titeln Allt, Herre, lyder dina bud.

Övriga skrivna alster av Franciskus är bland annat ett testamente, Förmaningar, som är en parafra av

Fader vår och en antifon av Ave Maria samt en fredsbön. Hans predikan för fåglarna och en dikt till Klara av Assisi.

Franciskus blev också den förste som godkändes av påven som motsatte sig prästernas ensamrätt att pris Gud och franciskanerna började därför skriva lovsånger kallade laudi. Dessa blev populära och det uppstod en ny form av icke-kanonisk liturgisk sång för lekmän.

Så långt berättelsen om den helige Franciskus av Assisi.

--oo--

År 2013 valdes en ny påve som tog namnet Franciskus. Han var som en frisk fläkt och blev enormt populär. Han gick ut bland folk och pratade med s k "vanligt folk" på gator och torg och han åkte i en vanlig bil när han skulle ut utanför Rom. Bara detta var för alla en alldeles fantastisk sak. Han åkte inte i den skottsäkra "bilen" som påvarna före honom hade åkt i. Den här påven mötte folk och talade med dem. För min del tänker jag alltid på den helige Franciskus av Assisi när jag läser om honom eller ser honom på TV och jag brukar säga till min dotter att med

Franciskus med scener ur hans liv

en sådan påve skulle jag ha kunnat vara romkatolik! – men man vet ju inte vad som kommer härnäst....

Den här påven är jesuit och han verkar leva efter sin föregångare. Ja, det kommer säkert att hända saker under den tiden han sitter på påve-stolen.

Birgitta Carlström

Meningen med livet

Efter en föreläsning med en mycket duktig filosofiprofessor ställde en av studenterna frågan:

"Professorn, vad är meningen med livet?"

De andra studenterna skrattade och gjorde sig färdiga att för att gå, men professorn höll upp sin hand och bad dem vänta lite. Han tittade länge på studenterna och sade sedan:

"Jag ska svara på frågan."

Han tog upp sin plånbok ur fickan och tog fram en liten spegel. Sedan berättade han följande historia:

"När jag var en liten pojke, under kriget, var vi mycket fattiga och levde i en by långt ute på landet. En dag fann jag delarna från en sönderslagen spegel på vägen. Det var efter en tysk

motorcykel som hade kraschat där.

Jag försökte att hitta alla delarna för att kunna laga spegeln, men det var omöjligt. Så jag behöll den största biten. Det var den här. Genom att skrapa den mot en sten lyckades jag göra den rund. Jag började att leka med den och blev fascinerad av hur jag kunde reflektera ljuset ända in i de mörka platser där solen aldrig sken, djupa håll, sprickor och mörka skrymslen. Det blev en lek att låta ljuset nå in till de mest svårtillgängliga ställen som jag kunde hitta.

Jag behöll den lilla spegeln under min uppväxt och tog fram den då och då för att återuppta lekens utmaningar.

När jag blev vuxen började jag att förstå att detta inte bara var ett barns lek utan det också var en metafor för vad jag

skulle göra med mitt liv. Jag förstod att jag inte var ljuset eller källan till det. Men jag har min egen erfarenhet och förståelse och på många platser kan det bara lysa om jag reflekterar ljuset.

Jag är ett fragment av spegeln. Dess ursprungliga form känner jag inte till, men ändå kan jag – med det jag har – reflektera ljus till de mörka platserna på jorden. In till de mörka vråna i människors hjärtan och kanske förändra något hos dem till det bättre. Kanske ser andra vad jag gör och följer mitt exempel. Det är det som är meningen med livet.

Ur: Varför växer gräset? Tredje sådden
Av Klas Hallberg och Magnus Kull

Härkeberga kyrka

Ett utflyktsmål i sommar

Härkeberga kyrka ligger mitt i ett kulturlandskap som är rikt på fornlämningar. Huvuddelen av kyrkan är byggd i början av 1300-talet. Kyrkan är framförallt känd för sina rika välbevarade kalkmålningar

Den tornlösa stenkyrkan härrör från början av 1300-talet och ligger på en ås i ett fornlämningsrikt område. Vapenhus och sakristia tillkom på 1400-talet. Samtidigt försågs kyrkan med murade valv. Östgaveln har en välbevarad trefönstergrupp. I slutet av 1400-talet försågs valven och väggarna med målningar av Albertus Pictor (Albert Målare). Målningarna i valven har aldrig varit överkalkade, vilket gör att de är mycket välbevarade och anses som ett av Albertus Pictors främsta verk. Motiven är till stor del hämtade från Biblia Pauperum ("de fattigas bibel", 1700-talsnamn på en sorts bildbibel sammanställd av en benediktinmunk på 1200-talet) och visar scener ur Jesu liv berättelser ur Gamla testamentet som – enligt medeltida uppfattning – förebådade de olika händelserna i Jesu liv. En av de mest

berömda bilderna är när Jona kastas i havet och uppslukas av den stora valfiskens, som efter tre dagar kastar upp honom på land. Detta tolkas som en förebild för när Kristus efter sin död på korset var tre dagar i dödsriket innan han uppstod från de döda.

Kyrkorummet präglas av det medeltida triumfkrcifixet, som dateras till 1300-talets förra hälft. Det har restaurerats och hänger nu på sin ursprungliga plats. Bänkinredningen är gjord av snickare Strandberg år 1755. Bomärken finns inskurna i bänkarna på flera ställen och

även några årtal. Predikstolen från 1791 gjordes av hovbildhuggaren Jean Baptiste Masreliez. Den är ovanligt ståtlig för att vara placerad i en landsortskyrka.

Väggarna är indelade i tre zoner över varandra. I valven däremot finns en mångfald olikformade fält, triangulära, mångkantiga, små och stora. Ordningsföljden tycks följa en folklig åskådighet. Vid inträdet i kyrkan möts man av den yttersta domen, den stora "Doms scenen" ligger dock numera bakom orgelläktaren, i västra valvet ses "Nådstolen", en symbolisk beskrivning av treenigheten. Sedan kommer besökaren till triumfkrcifixet. I östra valvkappans vänstra hälft ses "Jungfru Maria kröning till himlarnas drottning". Till höger om denna målning kan man se "Ester inför Ahasverus", det vill säga motsvarande scen ur Gamla testamentet. I koret finns bilder som visar Jesu födelse, konungarnas tillbedjan samt Jesu dop (sydväggen). Ovan detta ses "Jungfru Marias tempelgång" och hennes trolovning med Josef och ovan detta ser man Maria som den apokalyptiska jungfrun.

På sydväggen finns även bilder av ärkeängeln Mikael och i östra långhusvalvets västra fält David som hugger huvudet av Goliat, Isaks offerande och Kains och Abels offer. På väggen med portalen ses Jesu stamträd, som växer upp ur den legendariske Jesse, Jesse rot. Till övriga scener hör "Jona och valfiskens", "Daniel i

lejongropen", Josefs historia (västra valets fyra toppfält), "mannaregnet", "Moses slår vatten ur klippan" och "Dansen kring kalven". I korvalvets svicklar (tresidiga valvkupor) syns de fyra evangelisterna, fyra kyrkofäder och profeter. I korvalvets toppfält ses änglar som bär Kristi pinoredskap. Mellan scenfälten finns på ribbvalven intarsialiknande färgfält, vinrankor och andra ornament. På slutstenarna finns fabeldjur målade. Färgpraktiken är stor. Den cinnoberröda färgen som varit en huvudfärg, har svartnat. Första färgintrycket är grönt. Dessutom finns klarblått i mindre fält och svart konturteckning med vita glansdagrar. En tredje färg är indiskt rött som ger en rödbrun ton, som kan gå mot violett om färgen inte är alltför kompakt lagd. Som fjärde färg finns ockra, särskilt i mellersta valvet. Dessutom finns en mängd halvtoner; blekt rosa, blekt blått, orange, svagt violett och citrongult mot en fond av benvitt.

Väster om kyrkan ligger en gammal komministergård som numera ägs av Nordiska museet.

Taget ur Kontakt med Kvilleinge församling, september 1968

Maria ammar sin förstfödde

Jona och valfiskens

Korvalvet

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723
43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst Jonas
Anundi, 08-724 94 11 Pg 442 00 00-4.

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop James A. Zinzow
Hemsida: <http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du få
på Internet: www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Krister Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tack ccwatershead.org för
framsidans bild.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck för
den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

**Sista manusdag för nr 3-2014 är
den 10 oktober 2014.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särspsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås

Jag blev upplyst . . .

Forts från sid 5

Jag är i detta tillstånd av Rent
Transcendentalt Medvetande, eller i
Självvet, i tre och halv timme, om inte
mer. Jag är till hundra procent i Vittnet
cirka tre hela dygn. Jag erfar sällheten
till hundra procent i omkring ett dygn.
Intuitionen/intellektet upplever jag till
hundra procent också i ungefär ett
dygn.

Dessa tillstånd är fortfarande mycket
vakna och aktiva inom mig, men inte
lika fullt som under dessa unika tre
timmar. Allt detta är en enorm nåd och
välsignelse. Tack Gud och Självvet för
denna erfarenhet som har väckt mig till
ett nytt medvetande och nu alltid finns
vaket inom mig.

Ingemar Aronsson